N°. 2068. 185[illegible]

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, be[illegible]ve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; [illegible]r de buitensteden ƒ 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau [illegible]er COURANT.

VRIJDAG, 10 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 Februarij.

Ongetwijfeld bestaat er ook bij ons bekommering over [illegible]n toestand, waarin op dit oogenblik Europa verkeert. [illegible]et zoo zeer over dien toestand zelven, als wel over de [illegible]rking, welke hij ook in ons land onvermijdelijk heeft [illegible] hebben moet. Intusschen, men verontrust zich daar[illegible]er voor alsnog niet al te zeer; tot dusverre gaat de [illegible]zorgdheid schier niet buiten de prijs-courant der pu[illegible]ieke fondsen. Men denke niet dat men daar, bij het [illegible]zen en dalen der prijzen, iets anders berekent dan de [illegible]nst of het verlies, die de kapitalist, de rentenier, en [illegible] spekulant ter oorzake der Oostersche quæstie hebben op [illegible] teekenen. Het zij verre dat men daar uit den wisselen[illegible]en stand der papieren-markt de kansen naspeurt der [illegible]varen, die Nederland bij den zich ontwikkelenden oor[illegible]g ook in zijne onafhankelijkheid zouden kunnen be[illegible]reigen. Zoo hier de gemoederen door de beurs worden [illegible]eheerscht, zoo de beurs in hare daling en rijzing der [illegible]ndsen wordt geraadpleegd tot opheldering der vraag van [illegible]en dag, of het al dan niet oorlog zal worden, dan geschiedt [illegible]lks uit vrees voor het partikulier groot of klein ver[illegible]ogen, dat men heeft opgegaard. Wij billijken zulks [illegible]lezins. Maar wij meenen tevens, dat, zoo al de menigte [illegible]iet verder kan en behoeft te zien, de verstandigen ten [illegible]inste, de voorname organen des lands, de hoofden der [illegible]artijen een dieperen blik in de toekomst behoorden te [illegible]erpen. 't Is mogelijk dat zij 't doen; maar waar is daar[illegible]an eenig blijk gegeven?

Wij zien de telegrafen in bestendige beweging ge[illegible]ragt; men wil weten op het uur en de minuut af, [illegible]at Czaar Nikolaas met zijne vertrouwden bespreekt, [illegible]at Keizer Napoleon III in zijne ondoordringbare stil[illegible]wijgendheid overlegt, en wat John Bull in zijne parlemen[illegible]aire praatzucht openbaar maakt. Men kent de geheimen, [illegible]ie te St. Petersburg, te Londen en te Parijs in de [illegible]iepste schuifhoeken der kabinetten worden bewaard; [illegible]naar men is onbekend met, of althans men geeft geen [illegible]cht op hetgeen onder zijne oogen, in zijn eigen vader[illegible]and, op den grond, waarop men den voet drukt, voorvalt.

Is er dan geen ander gevaar in de onweerswolken, [illegible]die zich aan den gezigteinder zamenpakken, dan de [illegible]chade die zij aan de goederen der inwoners kunnen [illegible]anbrengen, zoo zij soms bij wijze van eene hagelbui [illegible]mogten neervallen?

Wat is de oorlog van Rusland tegen Turkije? Is het niet een veroveringsoorlog? Het verzet der Engelschen en Franschen heeft geen andere oorzaak of voorwendsel; dat komt er hier niet op aan.

De oorlog, die alzoo in wording is, is een veroverings[illegible]oorlog, waarbij twee der groote Mogendheden beginnen met zich tegen de begeerlijkheid der Russen te verklaren, maar allergemakkelijkst er toe zullen overgaan, om de aanvankelijk bestreden veroveringszucht tot de hunne te maken, al ware het slechts onder voorwendsel, dat de kosten van den oorlog, tegen Rusland gevoerd, moeten worden vergoed.

Men vleit zich dat de oorlog tusschen de drie Mogendheden, zich zal kunnen beperken binnen het grondgebied, waar hij thans gevoerd wordt. 't Is mogelijk. Alles is mogelijk in de wereld, en daarom is er geen nieuws onder de zon. Maar bestaat daarvoor waarschijnlijkheid?

Zoo lang Pruissen en Oostenrijk niet in verbond met Rusland treden blijft die kans open. Maar als de Russen met Franschen en Engelschen voor goed slaags zullen zijn zal het moeijelijk worden, dat de twee naburen van Rusland aan den vijandigen kamp volkomen vreemd blijven. Naar alle menschelijke berekening kunnen Oostenrijkers en Pruissen zich niet in het gelid der Russen scharen. En toch, wie kan borg spreken voor hetgeen zal moeten geschieden? Als de legermagten eens in bloedige aanraking zullen zijn geweest, als de voordeelen van de geleverde slagen zullen moeten worden berekend, wie dan ook overwinnaar zal zijn, steeds zal de vraag op den voorgrond komen, wat ter vergoeding van onkosten zal moeten worden gedaan? Mogten dan Oostenrijk en Pruissen zich al neutraal blijven houden tot op dat oogenblik, dan zal de neutraliteit ten minste onmogelijk kunnen worden gehandhaafd.

Of denkt men dat Frankrijk en Engeland zouden geneigd zijn om zulken kostbaren oorlog te voeren uit zuivere belangstelling voor het Europesche evenwigt? Dat zij, overwinnaars geworden geene schadevergoeding zullen eischen? Of zoo de oorlog gerekt wordt door de schier onoverkomelijke moeijelijkheden, die hun, en om de uitgeputheid van Turkije, en om den verren afstand van het oorlogsveld, in den weg staan, dat zij de neutraliteit van Oostenrijk en Pruissen geduldig zouden aanzien?

Wat ons betreft, zoo wij hoop hebben op het behoud van den Europeeschen vrede, dan zal het alleen zijn in het geval, dat Oostenrijk en Pruissen zich thans met Frankrijk en Engeland vereenigen en militaire dwangmaatregelen tegen Rusland bezigen, gelijk zij tot hiertoe gezamenlijk hebben gehandeld langs den diplomatieken weg.

Mogten integendeel de twee Noordsche Mogendheden thans blijven volharden in hunne neutraliteit, en de Franschen en Engelschen alleen op het oorlogsveld laten tegen de Russen, dan zal juist in deze ter kwader ure bewaarde neutraliteit, de naaste oorzaak liggen, waardoor zich de oorlog later over gansch Europa zal kunnen uitbreiden, dewijl in allen gevalle aan den eenmaal aangevangen kamp geen einde zal zijn te maken, zonder van weerszijden schadevergoeding te vorderen, eene schadevergoeding, die de tusschenkomst van Oostenrijk en Pruissen onvermijdelijk maken zal, als die tusschenkomst niet reeds vroeger door andere oorzaken zal zijn bewerkstelligd.

Bijaldien het derhalve thans niet meer mogelijk is te verhinderen, dat Engeland en Frankrijk handgemeen worden met Rusland, dan gaan wij naar alle waarschijnlijkheid een algemeenen oorlog te gemoet.

Wat is nu [illegible] groote Mogendheden [illegible] algemeene oorlog in zijn laatste rezultaat? Wij spreken niet van de rampen des oorlogs, waarin wij ons ondanks, betrokken zullen worden. De neutraliteit toch der kleine Mogendheden wordt niet langer geëerbiedigd dan zulks het belang der groote Mogendheden toelaat. En heeft men ons eens in den strijd gemengd, dan loopen wij alle kanssen daarvan, en in de laatste plaats gevaar, dat het regt van den sterkste beslist over het toekomstig evenwigt van Europa door eene nieuwe indeeling. Want dat zal het eind-rezultaat van den algemeenen oorlog zijn, als hij zich uitbreidt van het Oosten naar het Westen? Dat de vrede onder de groote Mogendheden wordt gemaakt ten koste der kleinen.

Daarbij hebben wij geen kans om iets te winnen, maar loopen wij veeleer groot gevaar van veel te verliezen. Hetzij onze vruchtbare kolonien in de Oost, hetzij het binnenland bedreigd wordt; wij hebben schier niets te verliezen, dat niet aan het vooruitzigt van een algeheelen ondergang zou kunnen doen denken.

Men verlate zich derhalve bij de gebeurtenissen, die, komen niet slechts op onze diplomatie, noch op ons leger, noch op onze marine. Hoe zullen zij sterk naar buiten zijn, als wij van binnen zwak zijn?

De eerste behoefte, die zich alzoo doet gevoelen, is ontwikkeling van zedelijke kracht van binnen. Welnu, dáár juist zit ons grootste gebrek. Men denkt in Nederland nergens minder aan, dan juist aan datgene, wat op den voorgrond moet staan om iets te kunnen wegen in de schaal der Europeesche wereld, dat is aan de eendragt, die magt maakt.

Het is heden voor het eerst, dat wij daarop zien gewezen, en nog slechts in 't voorbijgaande, door den *Noord-Nederlander*, die welligt zich illusiën maakt, wanneer hij op die eendragt zoo vast rekent, dat hij haar buiten kijf stelt. Zij zal komen, verzekert hij, bij het naderen der gevaren. Wij hopen 't. En dit ons schrijven heeft geen ander doel. Maar wordt het dan geen tijd, dat er aan die eendragt, zoo zij tot stand moet komen, reeds nu wordt gearbeid? Of zal men voortgaan in het aankweeken van de vijandigste godsdienstige, politieke en burgerlijke verdeeldheid, tot dat de gemoederen tot de hevigste verbittering opgevoerd, in daden van geweld zich hebben uitgespat, en de vijand middelerwijl aan onze grenzen zal zijn verschenen?

Wij zeggen 't met diep leedwezen, dien weg gaat Nederland op, als, 't geen God verhoede, niet de handen worden ineengeslagen om Nederland van een ondergang te verhoeden, die meer nog door binnenlandsche twisten dan door buitenlandsche gevaren mogelijk wordt gemaakt.

Wij vervolgen heden onze uittreksels uit het verslag, betreffende de verrigtingen der Regering aangaande het armbestuur over 1851.

Volgens het verslag, schijnt men te kunnen aannemen, dat zich in 1851, hoewel in geringere mate dan vroeger, dezelfde niet-ongunstige gang van het armwezen heeft geopenbaard, waarvan de jaren 1848, 1849 en 1850 het kenmerk droegen. Die gang is, hoewel de staat van het armwezen, in het afgetrokkene, steeds bezwarend moge worden genoemd, te meer bemoedigend (zegt het verslag), daar de bevolking in 1851 weder met 45,749 zielen is toegenomen; een feit, dat, met het oog op het groot aandeel daarin van de klassen der minvermogenden en armen, in zich zelf veeleer vermeerdering dan vermindering zou doen wachten. De instellingen, strekkende ten behoeve of tot het verzorgen der armen, zijn: De administratien voor huiszittende armen, de genootschappen tot ondersteuning van schamele armen, de kommissien of vereenigingen tot het uitdeelen van levensmiddelen en brandstoffen gedurende den winter, de genootschappen tot ondersteuning van behoeftige kraamvrouwen, de godshuizen, de scholen tot onderwijs, de werkscholen, de gestichten voor doofstommen, de gestichten voor blinden, de werkplaatsen van liefdadigheid en de kolonien der Maatschappij van Weldadigheid. De bevolking is aangenomen, zoo als zij op 31 Dec. 1851 bestond, in: Noord-Brabant 400,675, Gelderland 378, 974, Zuid-Holland 572,815, Noord-Holland 491,804, Zeeland 163,030, Utrecht 151,674, Friesland 252,366, Overijsel 221,758, Groningen 191,180, Drenthe [illegible], Limburg 208,742, totaal 3,119,160 zielen, of 45,749 meer dan op 31 Dec. 1850.

In 1851 waren 7213 instellingen, strekkende ten behoeve of tot het verzorgen der armen. Uit het tienjarig overzigt blijkt, dat het getal instellingen van jaar tot jaar is toegenomen. Dit is echter grootendeel slechts het gevolg van verbeterde en meer volledige opgaven, niet van het oprigten van zoo vele nieuwe instellingen. Van de in 1851 bestaande instellingen hebben 815 zich onttrokken aan het geven van inlichtingen, welke tot bouwstoffen van het verslag konden dienen.

Het getal personen die levensmiddelen en brandstoffen hebben genoten van commissien, tot uitdeeling daarvan in den winter bestemd, is niet bekend, daar ieder inschrijver naar goedvinden beschikt over het getal kaartjes, waarvoor hij inschrijft. Het cijfer van hen, die in de weldaden van de overige instellingen, voor welke de vereischte inlichtingen zijn verkregen, in 1851 hebben gedeeld, bedroeg:

Bij de	2951	besturen voor huiszittende armen	398,491
» »	35	genootschappen tot ondersteuning van schamele armen . .	7,580
» »	39	genootschappen tot ondersteuning van behoeftige kraamvrouwen	3,334
In »	488	godshuizen	19,801
» »	61	gast- of ziekenhuizen. . . .	15,727
Bij »	163	armenscholen, uitsluitend bestemd voor behoeftige kinderen	57,396
» »	2219	scholen, waarin, gemeenschappelijk met andere, kinderen van behoeftigen worden onderwezen.	80,560
» »	37	bijzondere weekscholen, door genootschappen of particulieren bekostigd	4,286
» »	94	Zondagscholen, door genootschappen of particulieren bekostigd	8,414
» »	117	kleine kinder- of bewaarscholen.	17,100
» »	37	werkscholen.	3,747
» »	2	gestichten voor doofstommen.	233
» »	2	gestichten voor blinden . . .	91
» »	49	werkplaatsen van liefdadigheid.	8,628
» »		koloniale inrigtingen der Maatschappij van Weldadigheid	9,900
		Te zamen . . .	635,288

Dit getal staat tot de bevolking als 203 67/100 tot 1000. In 1850 was de rede als 210 40/100 tot 1000. De vermindering van het cijfer dier rede strekt tot bevestiging der opmerking, dat de lasten van het armwezen in 1851, vergeleken met 1850, eerder af- dan toegenomen zijn. De uitgaven voor al de voormelde instellingen hebben in 1851 bedragen *f* 12,590,634.06, of, na aftrek der uitgaven, voor zoo verre die worden opgewogen door daar tegenoverstaande ontvangsten, ad *f* 4,835,776.87 1/2, eene som van *f* 7,155,781.85.

De gezamenlijke ontvangsten van al de instellingen bedragen *f* 13.432,244,15, of na aftrek van eenige posten, om verschillende redenen, inderdaad *f* 13.115,242,77. Die ontvangsten beloopen *f* 233.752 meer dan in 1850 hoewel toen niet, zoo als thans, van het geheele bedrag der ontvangsten was afgetrokken het daarin begrepene, wegens verpleging van *niet*- behoeftigen in godshuizen, en van militairen in het ziekenhuis te 's Hertogenbosch, noch ook tot hetgeen anders dan wegens subsidien, van de eene soort van instellingen aan eene andere verstrekt meer dan eenmaal in ontvangst is gebragt. Dit een en ander beloopt over 1851, *f* 96.618,65. Even als in 1850 1849 en 1848, vergeleken met 1849, 1848 en 1847 het geval was, is het beloop der subsidien van de gemeenten in 1851 op nieuw en wel *f* 24.514,24 minder is geweest dan in 1850. De subsidien van de provincien of van den staat bedroegen in 1851 *f* 21.236.74 meer dan in 1850. Die vermeerdering is bijna geheel uit provinciale fondsen verstrekt ter verbetering van gestichten voor krankzinnigen en ter aanvulling der middelen van het provinciaal gesticht van dien aard in Noord-Holland. De vermeerdering der kollekten en giften met *f* 142.216,82 1/2 hoewel waarschijnlijk voor een niet juist te bepalen gedeelte voortvloeijende uit meer naauwkeurige opgaven, is mede een niet ongunstig verschijnsel, en bevestigd althans niet de wel eens geuitte vrees, dat de liefdadigheid in Nederland eene afnemende strekking zou hebben.

De berigten van Gedeputeerde Staten der onderscheidene provincien, bij de Regering ontvangen, over de werking van wet van den 13 Augustus 1849 (*Staatsblad* n°. 39), betreffende de vreemdelingen met opzigt tot het armwezen, luiden eenparig gunstig. De toevloed van eene menigte vreemdelingen, van bestaanmiddelen ontbloot, de daaruit voortvloeijende landlooperij en bedelarij van dezen, hebben opgehouden, en daarmede ook de uitgaven, die het gevolg waren van daartoe aanleiding gevende omstandigheden, in welke velen van dezen meermalen verkeerden. De onderstand ten behoeve van vreemdelingen, van 's Rijks wege verstrekt, bepaalt zich dan ook, sedert het in werking komen dier wet tot hen, die reeds lang te voren in het Rijk waren gevestigd, of die met Nederlandsche vrouwen zijn gehuwd; of tot tijdelijke verpleging wegens ziekte van hen, die zijn toegelaten, omdat zij, in gezonden toestand, in hunne behoeften kunnen voorzien, en niet anders dan wanneer zij door ziekte buiten staat zijn te werken ondersteuning behoeven.

Wij vermeenen met zekerheid te kunnen berigten, dat de Zeer Eerw. Pater Bernard zijnen werkkring van Amerika gaat overbrengen naar Engeland. Hij is namelijk benoemd tot Superior over de missiën aldaar en zal zijn verblijf vestigen te Limmerick in Ierland, waar hij een nieuw huis gaat oprigten.

De Zeer Eerw. Heer Verheijen is benoemd tot provinciaal over Belgie, in de plaats van Pater Deschamps, die als rektor van het huis te Doornik optreedt.

Men schrijft ons uit Amersfoort:

»De voorstellingen, die door de alhier bestaande Rederijkkamer ten voordeele der armen van de Vereeniging van den H. Vincentius van Paula, op Maandag en Woensdag, 6 en 8 Febr. gegeven, zijn naar wensch afgeloopen. De zaal was beide malen vol, en het bruto bedrag was cirka *f* 775.

Tot ons leedwezen moeten wij aanmerken dat door ons, uit plaatsgebrek velen zijn moeten worden afgewezen."

— In November 1851 had er, te Bergen-op-Zoom, eene aanhaling plaats, welke tot vele procedures aanleiding gaf. Zekere schipper had namelijk vier vaten ingevoerd, die, volgens zijne aangifte, eau des carmes inhielden. De commiesen waren van eene andere meening. Naar hun oordeel was er eene verkeerde declaratie gedaan ter ontduiking van 's lands regten; er werd proces-verbaal opgemaakt; de vaten werden in beslag genomen en de schipper werd voor de regtbank te Breda gedagvaard. Er volgde echter eene vrijspraak, welke werd bevestigd door het Provinciaal Geregtshof in Noord-braband, bij een arrest, waartegen de minister van financien te vergeefs het middel van cassatie beproefde. (Zie *Weekblad van het regt* N°. 1430 en 1433.) Nu moesten de gevolgen der verkeerde aanhaling worden geregeld. Omtrent alle overige punten kwam men overeen, maar één enkel bleef er in geschil. De schipper vermeende, niet alleen regt te hebben op de vergoeding van een pCt. 's maands der waarde van het geaaisisseerde vocht, maar daarenboven op de vergoeding van de vermindering in kwantiteit en kwaliteit en in sterkte, welke het geaaisisseerde zou blijken te hebben ondergaan. Het regt op deze laatste vergoeding werd betwist door den minister van financien, die, op grond van art. 244 der algemeene wet van 26 Aug. 1822 (*Staatsblad* N°. 38), beweerde met de schade vergoeding van één pCt. 's maands te kunnen volstaan.

In de teregtzitting der arr.-regtb. te 's Gravenhage, van 24 Jan. ll, werd de vordering van den schipper ontwikkeld en toegelicht door Mr. Metman, en bestreden door den rijks-advokaat Mr. Delprat. Heden (7 Febr.) nam de officier van justitie, Mr. Alsche, konklusie, strekkende tot toewijzing der vordering, voornamelijk op grond: dat art 245 voornoemd alleen spreekt van schade, wegens verkeerde *aanhaling*, doch niet van schade, wegens vermindering of van het te niet gaan van het goed, en dat de laatst bedoelde schade dus door de betaling van 1 pCt. 's maands der waarde van de aangehaalde goederen niet wordt vergoed; dat dit gevoelen versterkt wordt door art. 243 der gezegde wet, vermits aldaar wordt gesproken van verkoop van goederen, die aan spoedig bederf onderhevig zijn, en dat de administratie twee verpligtingen heeft te vervullen, namelijk: 1°. de betaling van 1 pCt. voor het aangehaalde; en 2°. de vergoeding voor de vermindering gedurende den tijd, dat de aanhaling heeft geduurd. — De regtbank zal den 7 Maart e.k. uitspraak doen.

EINDHOVEN, 5 Februarij. Heden had de parochiale gilde van de H. Catharina alhier het zeldzame genoegen, hunnen waarden medebroeder den heer L. F. Goossens, als jubilaris wegens zijn 50jarig huwelijksfeest in het bijzijn van zijne kinderen en kindskinderen geluk te wenschen, terwijl dezelfde gilde, vijf jaren geleden, het geluk ten deel viel denzelfden persoon als zoodanig te begroeten wegens 50jarig lidmaatschap van genoemd gezelschap. Morgen den 6den dezer zal er een algemeene vreugdedag, door genoemde gilde ter zijner eere gehouden worden. De jubilaris en zijne echtgenoot genieten nog de volmaakste gezondheid.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Febr. Volgens eene partikuliere korrespondentie uit Konstantinopel van 23 Januarij, is een gedeelte der vereenigde eskaders weder naar de Zwarte Zee gezeild, 't blijkt echter niet welke rigting de schepen genomen hebben.

Eene korrespondentie uit Weenen van 5 Februarij wil, dat de eskaders wel af en aan zich naar de Zwarte Zee zullen begeven, maar uit hoofde van de stormen, eerst in de maand April of Mei en voor goed zich zullen blijven ophouden.

— De generaal Baraguay-d'Hilliers zou den 26 Januarij een uitstapje doen in de omstreken van Konstantinopel en aldaar den 29 of 30 terugkeeren.

— De *Gazette du Midi* berigt dat de Cavadoc den 4 van Marseille is vertrokken, en depêches aan boord heeft voor Lord Redclyve en den generaal Baraguay d'Hilliers, waarin de door de gezanten te volgen gedragslijn op de naauwkeurigste wijze wordt beschreven.

— In een schrijven aan de *Indépendance Belge* wordt vermeld, dat de abt de Lamennais, uitgestrekt op een zeer smartelijk en gevaarlijk ziekbed, in het vooruitzigt van weldra te zullen sterven, twee zijner vrienden, die tevens zijn exekuteurs-testamentair zijn, bij zich heeft ontboden, en hun als zijn uiterste wil heeft te kennen gegeven, dat hij wilde begraven worden te midden der armen en als een arme. Er moet geen enkel teeken, zelfs geen eenvoudige steen op zijn graf worden geplaatst; en zijn lijk moet onverwijld naar het kerkhof worden gedragen, zonder eerst in een kerk te worden gebragt.

Men kan ligt bevroeden welk een treurigen indruk deze laatste wilsbeschikking van den eenmaal zoo uitstekenden schrijver op het gemoed zijner vrienden heeft gemaakt. Men vleit zich echter met zijn herstel, daar de ziekte gunstige verschijnselen openbaart, en men koestert de hoop, dat de abt de Lamennais alsdan welligt van zijn noodlottig besluit zal terugkomen.

ENGELAND.

LONDEN, 7 Feb. De klubs der uitgewekenen zijn sinds lang tot ontbinding geraakt. De staatkundige Duitsche uitgewekenen alhier bestaan nog slechts in weinigen. De aanhangers van Kinkel hebben zich wrevelig van hen afgewend; Schudz, zijn bevrijder, en Strortmann, zijn biograaf, zijn naar Philadelphia verhuisd, na ergerlijke tooneelen met hem te hebben gehad; Schimmelpfennig, de geëerde krijgsman dier partij, leeft ook in Amerika van eene erfenis, welke hem mevrouw V. Brüning heeft nagelaten. Kinkel leeft afgezonderd, en is geheel aan den geldhandel overgegeven; de Duitsche revolutionnaire leening is eene belagchelijke mythus geworden. Willich is in Amerika timmerman, en met hem hebben de kommunistische handwerkslieden hun hoofd verloren. Ronge heeft een stille godsdienstige ... gerigt. Ruge, wiens eenige aanhanger Tausenau is, heeft onlangs jegens zich zelve een plagiaat begaan, door bij het vieren der Poolsche omwenteling eene rede te voeren die aldus begon: »Men heeft mij den last opgedragen Duitschland te vertegen; ik zou zulks kunnen, maar ik wil niet, wijl die natie zoo laaghartig is." — Een gemeenschappelijk middenpunt hebben de Duitschers natuurlijk niet.

De Franschen zijn evenzoo gevaren. Ledru-Rollin wordt omringd door een schaar republikeinen, die in het klein zamenzweren en troost zoeken in dagelijks den val van Napoleon te voorspellen. Wat deze partij vooral hindert is de omstandigheid, dat Ledru-Rollins vroeger zoo aanzienlijk vermogen door allerlei verliezen en slechte spekulatien zeer versmolten is. Louis Blanc, die zich trotsch van de Rollinisten afwendt, is het middenpunt eener andere partij, die ten minste de voorkeur verdient dat zij van woorden een afkeer heeft en den last der uitgewekenen eerlijk en bij voorraad bestudeert. Eene derde partij heeft zich op de eilanden van het kanaal neergezet en vereert Victor Hugo als haar orakel. Evenzoo is de Hongaarsche emigrantie door den geest der scheuring verdeeld. Zij bestaat in een zuiver demokratische, eene Kossuthische en Batthyaansche partij. De laatste heeft haren zetel in Parijs en beschuldigt Kossuth van zwakheid, woordenpraal en lafheid. Kossuth houdt zich teruggetrokken en mijmert van verhevene staatkunde. 't Is bemerkenswaardig dat kortelings eenige »aanzienlijke Russen" die ondanks verbanning en het beslag op hunne goederen, over geduchte geldsommen beschikken, zich hier als profeten der revolutie hebben voorgesteld en de tookomst der demokratie in hunne bescherming nemen. Mazzini houdt onder de Italianen voorwaar, de beste tucht; en terwijl Kossuth, die nooit werkdadig optrad, door politie maatregelen wordt gehinderd, is Mazzini daarvan verschoond gebleven.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 8 Februrij. De baron Budberg, minister van Rusland te Berlijn, is dezer dagen te Weenen aangekomen. Hij heeft onderscheiden zamenkomsten gehad met graaf Orloff.

Graaf Orloff staat gereed om weder naar Petersburg te vertrekken.

Men leest in den *Lloyd*:

»In de groote twistvraag, die thans de wereld beroert, hebben de vijf groote mogendheden zich slechts omtrent één punt volmaakt eenstemmig verklaard. De graaf Nesselrode heeft in den naam van zijn keizerlijken meester verklaard, dat de instandhouding van het Ottomannische rijk in zijne volle integriteit eene Europesche behoefte is. In dit gevoelen van het Russische kabinet deelen de vier andere mogendheden. Het is opmerkelijk, dat een zoo ernstige strijd, als die thans gevoerd wordt, heeft kunnen ontstaan, terwijl men het zoo volmaakt eens is omtrent de groote hoofdzaak, die de uitbarsting daarvan onmogelijk had moeten maken.

»Rusland is in de quæstie, die wij thans behandelen, met een nieuw beginsel, en met de nieuwe uitlegging eener daadzaak opgetreden. Het nieuwe beginsel is dat, bijaldien de eene mogendheid van de andere het sluiten van een verdrag vergt, de weigering van deze laatste een geval oplevert waarin de oorlog geregtvaardigd is, of waarin dwangmaatregelen van oorlogzuchtigen aard — een oorlog zonder oorlogsverklaring — mogen plaats hebben. Volgens dit beginsel zou bijv. Engeland vermeende het aan Napels een traktaat aanbood, ten doel hebbende het vaststellen van lage invoerregten en de politieke gelijkstelling van de leden der Anglikaansche kerk in die Staat, geregtigd zijn om het niet aannemen van zoodanig traktaat door eene voorloopige inbezitneming van het eiland Sicilie te beantwoorden.

»De nieuwe uitlegging der daadzaak is, dat een oorlog van eene sterkere tegen eene zwakkere mogendheid aan de integriteit der laatstgenoemde geen nadeel toebrengt mits de eerstgemelde bij het begin van den oorlog eene verklaring uitvaardigt, dat zij geene vergrooting van gebied beoogt. Zoo zou, in het zoo even gestelde voorbeeld, Engeland voorzeker, eene oorlogsverklaring van Napels als eene vrucht van den overmoed dier regering en als eene uittarting moeten beschouwen. Het zou zich dus geregtigd achten, hare vloten te vernielen, hare steden in de asch te leggen, misschien ook wel hare Staten op het vasteland in bezit te nemen. In het geval dat bijv. Oostenrijk en Frankrijk hun groot belang in het behoud der integriteit van het Napelsche rijk tegenover Engeland wilden doen gelden, zou deze mogendheid hun het zwijgen opleggen door de verklaring, dat het behoud dier integriteit ook haar gelijk koesde wensch en eene Europesche behoefte is, en dat zij daarom ook geen vergrootingsplannen koestert. Engeland zou nu zijn woord niet breken, indien het na het tot stand komen van den vrede het eiland Sicilie, als onderpand voor de oorlogskosten, want deze moet immers altijd hij, die ongelijk heeft, d. i. die zwak is, betalen aan hem, die gelijk heeft, d. i. die sterk is — behield, want een pand moet altijd na korteren of langeren tijd worden teruggegeven en is geen verovering. Engeland zou ook dan zijne belofte niet ver...

broken hebben, indien op het oogenblik der teruggave van het pand een opstand uitbarstte, het eiland zich onafhankelijk verklaarde, het doordien oorlog verzwakte Napels buiten staat ware om hetzelve weder ten onder te brengen, en Sicilie alsdan onder den naam van onafhankelijke Staat met der daad eene Engelsche kolonie wierd; — want Engeland zou immers alleen beloofd hebben dat het Sicilie niet veroveren wilde; maar niet, dat het Napels niet beletten zou Sicilie weder terug te krijgen.

»Het beginsel, hetwelk Rusland in het Oostersche geschil wil doen gelden, is onhoudbaar, want het maakt het noodzakelijkste regt van eenen Staat, het regt om een voorgesteld tractaat van de hand te wijzen, tot een onregt, en geeft aan elke veroveringzuchtige mogendheid een wapen in de hand, dat zij naar willekeur kan bezigen. De nieuwe uitlegging, dat een oorlog aan de integriteit, met andere woorden aan de levenskracht van eenen Staat geen nadeel toebrengt, mits hij slechts niet onder de leus van veroveringsplannen gevoerd wordt, is strijdig met de waarheid; want de levenskracht van eenen is dikwijls, gelijk bij Turkije, gelegen in de sterkte des legers, in het bedrag der inkomsten, in de trouw der bevolkingen, welk een en ander door een ongelukkig afloopenden strijd, welke dan ook de leus waaronder hij gevoerd wordt, vernietigd kan worden.

»Men heeft in sommige Staten de doodstraf afgeschaft en ze in eene geeselstraf veranderd; dat is te zeggen men dient den delinquent stok- of roedeslagen toe zoo lang tot dat hij den geest geeft; maar de dood wordt nu niet als een gevolg der wet, maar alleen als een gevolg der zwakheid van het menschelijk ligchaam beschouwd. Zekere oorlogen zonder veroveringsplannen staan tot de veroveringsoorlogen in dezelfde reden als die geeselstraf tot de doodstraf. Het resultaat is volmaakt hetzelfde. Mogt Turkije in den thans uitgebroken strijd den geest geven, dan kan het den troost in zijn graf medenemen dat zijn dood geenzins de bedoeling van Rusland geweest is, maar dat het alleen gestorven is, omdat het van Rusland meer slagen ontvangen heeft, dan het in staat was levend te verdragen."

— Karlsruhe, 1 Feb. 't Is nooit de zaak der kamers geweest om den vrede des lands te bevorderen; tweedragt is de onafscheidbare gezellin van het parlementaire wezen. De regering was gereed, met den Aartsbisschoppelijken Stoel een *interim* te treffen tot aan de eindbeslissing der zaak te Rome, toen het weder de boosaardige dœmon der kamers was, die zulks verhinderde. De besprokene bepalingen tusschen den minister en den Bisschop van Maintz, als vertegenwoordiger van den Bisschop, behelsden niets omtrent de exkommunikatie, en zulks was volkomen naar behooren. Beide artikelen gingen namelijk van het punt uit, dat de exkommunikatie van een persoonlijken aard was en volstrekt met de betrekking tusschen de regering en de Aartsbisschoppelijke kurie in geene aanraking kwam; zoodat niet de opperkerkraad, niet de leden van dat kollegie, als zoodanig uit de kerk gesloten waren, maar eenvoudig Katholieken in deze hunne hoedanigheid. De Bisschoppelijke kurie kan met den besten wil de exkommunikatie niet intrekken, zonder dat de betroffenen aan de voorschriften der Kerk voldaan hebben. De Regering heeft dit ook van den Aartsbisschop niet begeerd, wil zij hem niet wil dwingen tot iets dat tegen zijnen pligt strijdt en onmogelijk is. Maar wat gebeurt er nu? De geëxkommuniceerden staatsdienaars, gedeeltelijk leden der Kamer, eischen van de invloedrijken in de Kamer, dat zij het ministerie beletten zullen, een overeenkomst met den aartsbisschop te treffen, waarin niet bovenal zou bepaald zijn, de opheffing der exkommunikatie. En men zeide tot den minister: »Indien gij in de overeenkomst met de aartsbisschoppelijk kurie niet uitdrukkelijk bepaalt, dat de exkommunikatie zal opgeheven worden, zonder eenigen den minsten stap door de betroffenen te doen, dan zullen wij niet slechts in de kerkelijke zaak, maar ook in andere oppozietie zijn." — Daar hebben wij het! De Kamer wil mede regeren, en dat is niet slechts een vrome wensch gebleven, want het ministerie zond, na het gebeurde eenen onderhandelaar naar Freiburg en wel een 's lands afgevaardigde, om den Aartsbisschop te bewegen, op den wensch en door de tusschenkomst der regering de exkommunikatie in te trekken. Wie slechts een grein bezit van katholiek dogma behoeft omtrent het antwoord des Aartsbisschops geen twijfel te hebben. Wat zal nu verder gebeuren? De katholieke bevolking, de katholieke geestelijkheid, zullen voortdurend geplaagd worden, omdat eenige Katholieken aan de voorschriften der Kerk niet willen gehoorzamen. Dat de betroffene Heeren slechts uit liefde voor den vrede, uit Vaderlandsliefde, ten gevalle der Regering, zonder eenig opzien te baren, zoodra mogelijk zich met de Kerk verzoenen. Van iemand als de grijze [illegible] bovendien geene andere, dan eene liefderijke behandeling te verwachten.

— Men verhaalt hier dat de groothertogelijke Badensche Generaal graaf Leiningen [illegible] is, om de onderhandelingen betreffende, het kerkelijk konflikt, namens de Badensche regering, te Rome te voeren. De genoemde is een zeer achtingswaardig man, en goed Katholiek, een moedig krijgsman en bekwaam œkonoom; nu blijft er slechts te wenschen over, dat hij, wat ons onbekend is, de vereischte eigenschappen van een diplomaat bezit en met het kanoniek regt bekend zij.

— Erfurt, Februarij. De stichting van eene Katholieke Vereeniging voor handwerkslieden in deze stad, bewijst dat hier nog godsdienstzin heerscht. Die vereeniging is door een lid der Munstersche vereeniging gesticht en het aantal der toegetredene leden doet reeds de schoonste hoop koesteren. In een tijd dat ongeloof en zedeloosheid zoo zeer de overhand hebben, kan niemand het doelmatige zulk eener Vereeniging ontkennen. Wij bidden dat God ze moge doen bloeijen. Dit vermeldende kunnen wij niet nalaten aan te stippen dat de wensch der katholieke Erfurtenaars naar eene missie steeds vuriger wordt; immers, ze zou hier niet minder zegenrijke vruchten voortbrengen als elders. Dat die wensch spoedig vervuld worde.

— Baden, 2 Febr. Van de exkommunikatie wordt steeds alhier veel gesproken. Men vraagt of en in hoe verre men de opheffing er van verwachten kan. Men moet echter vooral te dien aanzien de zaak in het ware licht beschouwen, namelijk de gesteldheid van den Staat en der Kerk behoorlijk onderscheiden. Zulks doet men echter niet door volgenderwijs te redeneren: »Wijl de Opperkerkraden als organen der Regering hun pligt gedaan hebben, mogten die niet geëxkommuniceeed worden en moeten zij mitsdien van de exkommunikatie, zonder eenige toetreing van hunne zijde, ontheven worden." Zoo ongeveer redeneeren vele lieden. Van de zijde der regering verdienen de Opperkerkraden zekerlijk geene berisping, als zij de bestaande wetten ten uitvoer brengen. Maar hoe dan als zij door de uitvoering der wetten zich bisschoppelijke regten aanmatigen; indien die wetten in den aard der kerk vijandig zijn, de Kerk grieven en op den duur, 't geen in dit geval niet te ontkennen is het bestaan der kerk zelve bedreigen; indien zij, als Katholieken dat weten, (en zij konden hiervan niet onwetend zijn) indien hun bisschop hen daarop nog bijzonder aandachtig maakt, als hij hen smeekt, hen verzoekt slechts door een teeken te kennen te geven, dat zij den inhoud dier wetten niet kunnen goedkeuren, dat zij deze verandering er van als wenschelijk, noodzakelijk beschouwen; als zij dan echter dat verzoek, dien raad, dat bevel van hunnen bisschop afwijzen, wat dan? Hebben zij die zoo handelden, zich zelven niet reeds aan de gemeenschap der Katholieke Kerk onttrokken? Is het niet met reden, in zulk een beslissend oogenblik als het tegenwoordige, dat de Bisschop hen er buiten sluit? Men zal de laatste vragen met ja moeten beantwoorden, waren die lieden als organen der regering en raadsleden nog zoo onberispelijk. Moet men [illegible] beantwoorden [illegible] exkommunikatie [illegible] is het slechts eene zaak tusschen deze enkele katholieken en hunnen bisschop. Hechten zij eenige waarde er aan om in de Kerk terug te komen, dan behoort het hun den eersten stap te doen.

BELGIE.

BRUSSEL, 8 Febr. De Parijzer korrespondent van de *Indépendance Belge* schrijft het volgende over Oostenrijks politiek:

Sedert het begin der onderneming van Rusland, gekenmerkt door de buitengewone zending van Vorst Mentchikoff, zijn door het Weener kabinet, den grond en vorm der, in de aan den Divan door den ambassadeur beteekende nota, gegispt geworden. Schoon uitgedrukt met al de bezadigdheid en betamelijkheid, welke tusschen een bevriend gouvernement moeten worden in acht genomen zijn die aanmerkingen, zelfs die voorstellingen daarom niet minder juist en openhartig geweest. Naar gelang Rusland stappen voorwaarts deed, gaf het Weener kabinet, aan zijne stappen, aan zijne waarschuwingen een ernstiger karakter. Levendig heeft het den overtogt der Pruth en de bezetting der Donauvorstendommen door de Russen afgekeurd.

Intusschen vonden die daden van het Oostenrijksche kabinet, waaraan geene publiciteit was gegeven, geen weerklank in Europa. De zamenkomst der beide Keizers te Olmutz heeft levendiger de algemeene aandacht getrokken. Ik heb u bereids, mijnheer, in een brief, die, naar men mij gezegd heeft, in Duitschland eenig gerucht heeft gemaakt, eenige merkwaardige bijzonderheden der zamenkomst medegedeeld. Ik zal bij dezen slechts de meest uitkomende trekken er van herhalen.

De Keizer van Rusland had bepaald de vraag gesteld: Zou Turkije, na den oorlog begonnen te zijn, dien alleen voeren, dan bekommerde Keizer Nikolaas zich daarover weinig. Maar kon hij, zouden Frankrijk en Engeland zich daadwerkelijk in dien oorlog mengen, in dat geval daarentegen op de hulp van Oostenrijk rekenen? De argumenten ontbraken trouwens niet ter ondersteuning van een wensch. Was de oorlog, in die vooruitgezette voorwaarden, niet eene worsteling, door de behoudende gouvernementen te ondersteunen, tegen de revolutionnaire of liberale beginselen?

De Keizer Frans Jozef gaf den Czaar door zijn antwoord te kennen, dat hij diens politiek, noch zijne onderneming tegen de Turken goedkeurde, dat hij zich daarmede niet kon vereenigen, door de Oostenrijksche legers ter ondersteuning dier staatkunde beschikbaar te stellen, en dat, mogt ongelukkigerwijs de oorlog uitbarsten, hij, zonder zich te laten medeslepen door eigen denkwijze, door een gevoel van vriendschap en van dankbaarheid, slechts de belangen van zijn rijk zou raadplegen en een geheel Duitsche staatkunde zou volgen.

Het antwoord en de houding van den jongen Keizer waren in die zamenkomst voortdurend waardig, standvastig, bedaard, vol takt en edelheid, tevens ingeboezemd door het besef der achting, welke hij den Keizer Nikolaas kon schenken, en zijner eigene regten en verpligtingen als souverein. Eene merkwaardige en, naar ik geloof, weinige bekende bijzonderheid is, dat de twee Keizers te Olmutz en Warschau elkander voortdurend in het Fransch toegesproken en voortdurend getutoyeerd hebben.

Keizer Nikolaas is den 7 Julij 1796 geboren, en kende, nog ver van den troon verwijderd, als kind Keizer Frans Jozef, die den 18 Augustus 1830 geboren werd. Keizer Nikolaas, stelde zich aan dezen voor in den begoochelenden glans eener langdurige regering, die immer schitterend, vaak glorierijk, door een onbetwistbaren invloed gekenmerkt werd. Keizer Frans Jozef had naauwelijks den troon beklommen, die door de legers van zijn magtigen bondgenoot bevestigd was geworden. Eene volkomene gelijkheid in alle opzigten gehandhaafd met zooveel betamelijkheid en terughouding tusschen die twee souvereinen, had, ondanks de grootste onevenredigheid, door de ongedwongenheid zijner gesteldheid, de geestkracht, de bedaardheid in het nemen van besluiten, door Keizer Frans Jozef aan den dag gelegd, in die moeijelijke tedere zaak de gemoederen diep getroffen. Bijzonderlijk was Keizer Nikolaas hierdoor van bewondering opgetogen en bewogen. De Oostenrijkers spraken er niet anders dan met geestdrift van.

Maar hoe vurig de wensch naar vrede, hoe aannemelijk de aanbiedingen eener vreedzame tusschenkomst waren, hoe betamelijk geformuleerd de daarbij gepaarde weigering van den keizer Frans Jozef, om zich met den Czaar in zijne politiek tegen Turkije te vereenigen en in den oorlog die het gevolg er van kon zijn, was bepaald onwrikbaar.

Toen de Keizer van Oostenrijk derwijze zijne staatkundige gedragslijn koos en verklaarde, alleen geleid te worden door het gevoel van zijn regt en van zijnen pligt jegens zijn rijk, toen werd hij daartoe aangespoord, noch door de algemeene denkwijze die zich nog niet geopenbaard had, noch door de steeds twijfelachtige bedoelingen van Pruissen, evenmin ondersteund door de slechts onvolmaakt gesloten alliantie van Frankrijk en Engeland. Maar thans is de weerzin tegen eene ondersteuning der onderneming van Rusland, in Oostenrijk en ganschen Duitschland levendig ontboezemd; het Berlijner kabinet heeft zich even onwrikbaar in zijn besluit getoond als dat van Weenen in zijne weigering, terwijl Frankrijk en Engeland door eene *opregte zamenwerking*, grootelijks de schaal van het regt en het Europeesch evenwigt doen overhellen. Zou het mogelijk zijn dat in de hem omringende en ondersteunende omstandigheden, keizer Frans Jozef aan een diplomatischen invloed, welke ook, toegaf, wat hij door zijn kordaat besluit den keizer Nikolaas in persoon geweigerd heeft?

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 9 Februarij.

GETROUWD (8 Febr.): C. van der Zee, Joure in Vriesland, met H. M. J. Focken.

BEVALLEN (7 Febr.): C. H. Spijker, geb van Tubergen, D.

OVERLEDEN (3 Febr): E. van Hees, wed J. G. F. Bunck, 75 j. — (4 Febr): M. L. Boörich, geb. Kickhefer, 60 j. — F. A. S. van Pee, geb Schmidt, 61 j. — (5 Febr.): C. Hansen, 61 j. — (6 Febr.): W. C. Filet, 2 j., 8 m. — D. Jenny, 58 j. — L. Hardes, 15 j.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 8 Febr. De heden gehouden veilingen van Krenten en Rozijn zijn afgeloopen als volgt: Van 253 vn. Zwart Rozijn, 10 vn. verkocht tot *f* 7 1/2 en het restant opgehouden tot *f* 7 1/4; 140 vn. Beglerge Rozijn verkocht tot *f* 9; 10/1 30/2 booten Krenten opgehouden tot *f* 17; 5 v. Samos Rozijn verkocht tot *f* 8 3/4 en 5 v. Zwart Dito tot *f* 7 3/4; 50 v. Zwart Rozijn verkocht tot *f* 8. Van 30 fusten, 21 vjs. Krenten, 2 fusten verkocht tot *f* 9 en het restant opgehouden tot *f* 12.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 8 Febr. Gerst. Verkocht: 129 2 ⅌ Koers. *f* 250 3/m.; 130/2 ⅌ dito *f* 256 3/m. — Rogge. 140/2 ⅌ j. Archangel *f* 303 1/m.; 142/2 ⅌ n. Petersburg *f* 308 6/w — Moutwijn *f* 20; Jenever *f* 24,50; Amst. Proef *f* 25,75, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 8 Febr. *Koffij.* Hiervan is slechts een klein partijtje Brazil tot onveranderde prijzen verhandeld.

Granen. De markt hoewel nog kalm, blijft de stemming over het algemeen iets vaster.

LONDEN, 7 Febr. *Suiker. Ruwe.* Van Vreemde soorten heeft 252 kisten Havana in Entrepot van 25 s. 6 d. tot 29 s. voor ordinair tot fijn blond verkocht zijnde iets lager. Crushed onveranderd.

Koffij. Ceylon Native is weinig begeerd. Voor kleinigheden heeft men 49 a 49 s. 6 d. besteed voor goed ordinair. Plantage soorten met eenige omzet tot vaste prijzen.

Talk lager. Petersburger 63 s. 6 d. in loco.

Graanmarkt. Tarwe met genegen verkoopers tot 1 s. a 2 s. lager voor zeilende partijen. Garst 2 s. lager.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		8 FEBR. 4 u. gebl.	9 FEBR. 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	59	59 1/16	à	59⅝	59⅝
Dito Dito	3 „	70⅞	71	„	71⅛	71⅛
Dito Dito	4 „	88¼	88⅝	„	88¾	88¾
Amortisatie	3½ „	88⅝	88⅝	„		
Handel-Maatschappij	4½ „	117		„		
Haarlemmermeer	5 „			„		
O. I. Leening 1844	4 „	87⅞		„		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ „			„		
Dito Hollandsche dito				„		
Obligatiën	4½ „			„		
België, Certifikaten	2½ „			„		
Dito	4½ „			„		
Dito *Rothschild*	2½ „		46¾	„	46⅞	
Frankrijk, Certifikaten	3 „			„		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 „	102	101½	„	101¾	
Dito A°. 1828—1829	5 „	101½	101	„		
Inschr. op 't Grootboek	6 „			„		
Dito Certifikaten	6 „		68⅝	„		
Certifikaten te Hamburg	5 „			„		
Negot. 1831 en 1833	5 „	91½	91¼	„		
Negot. 1840	4 „	84⅞	83¾	„		
Dito *Stieglitz*	4 „	83¾		„		
Dito Nieuwe	4 „			„		
Nieuwe Engelsche	4½ „	89		„		
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1 „	18⅞	18 13/16	„	18⅞	
Nieuwe	3 „			„		
Binnenlandsche	3 „	35¾	35¾	„	35⅞	
Cert. Coup. Sp. Com.		4¼	4¼	„	4 5/16	
Amortisable Schuld				„		
Portugal, te Londen	3 „	34¼	34⅛	„	34⅝	34⅝
Dito Uitgestelde				„		
Weener Bank	5 „			„		
Dito	4 „			„		
Metalliek 1816—1852	5 „	65⅛	64⅞	„	65 7/16	
Dito 1847	2½ „	33¾	33 11/16	„	33⅞	
Dito 1851 en 1852	2½ „	33¾	33 11/16	„	33⅞	
Dito 1849	5 „	82¾	82¾	„	82⅞	
Dito Letter B	5 „	82¾	82¾	„	82⅞	
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*				„		
Dito „ 250 dito 1839				„		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 „			„		
Polen, Obligatiën	4 „	74	73¾	„		
Aandeelen 1835				„		
Dito met Loting fl. 500				„		
Sardinië, te Londen	5 „			„		
Denemarken, dito	5 „			„		
Peru, dito	4½ „	61¾		„		
Grieken, te Londen	5 „			„		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5 „			„		
Dito te Londen	6 „			„		
Dito Bank			3⅝	„		
Louisiana, te Londen	5 „			„		
Brazilië, te Londen 1824	5 „			„		
Dito 1843	5 „			„		
Grenada, dito à £ 100	2½ „	18⅛		„		
Dito Uitgestelde				„		
Ecuador		3⅝	3⅝	„		
Mexiko, te Londen £ 100	3 „	24⅛	24½	„	24 11/16	24⅝
Dito Onbepaalde	3 „	24⅛	24½	„	24 11/16	24⅝
Venezuela, te Londen	2¼ „			„		
Dito Uitgestelde	1 „			„		

Over het geheel was onze fondsenmarkt heden zeer gunstig gestemd, met kooporders in Holl., Oostenrijksche en Mexic. effekten, de laatste sluiten ruim ¼ pCt. hooger.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55½	Livorno	2/m.	*f* 38⅛
„	zigt	„ 56 1/16	Napels	„	„ 81½
Bordeaux	2/m.	„ 55	Petersburg	„	„ 1.80
„	½/m.	„ 55⅝	Weenen	6/w.	„ 26¾
Madrid	3/m.	„ 242	Augsburg	„	„ 35⅝
Cadix	„	„ 242	Frankfort	„	„ 98½
Seville	„	„ 239	Hamburg	2/m.	„ 35⅛
Bilbao	„	„ 240	„	zigt	„ 35⅝
Lissabon	„	„ 40¾	Londen	2/m.	„ 11,55
Porto	„	„ 40¾	„	zigt	„ 11,65
Genua	2/m.	„ 45¼	Rotterdam		„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 8 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 50, 1840, 1842 4½ pc. 90, 1852 —; Spanje 1—3 pc. 18 9/16; Binnenl. 3 pc. 36; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 68⅞

PARIJS, 8 Febr. Fransche 3 pc. 68.60; 4½ pc. —.—; 3 pc. Spanje 35¾; id. 1 pc. —; 4½ pc. België —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 86.

LONDEN, 8 Febr. Consols 91¾ a —; 3 pc. Spanje buitenl. 39¾ a —; 1 pc. dito 19 a —; Coupon Bewijzen 4⅛ a ; Passive 4 a —; Rusl. 5 pc. 105 a —; 4½ pc. dito 89½ a ; Holl. 4 pc. 91¾ a —; 2½ pc. 61⅛ a —; Braz. 98 a —; Peru 4½ pc 66 a —; Gren. uitg 6½ a ; id. werk 18¾ a —; 3 pc. Mexiko 25 a —; 4 pc. Portugal 37½ a —; Ecuador 4 a —; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Hamburg 3 m. —.—

WEENEN, 7 Febr. Met. 5 pc. 88½; id. 4½ pc. 78; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 12.36, Amst. —; Parijs 151½; Goud —; Zilver —.

BERLIJN, 7 Febr. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 88; 5 pc. 103; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. 16⅛; Parijs 78⅝; Amst. 141½; Ween. —; Petersb. 103½.

HAMBURG, 7 Febr. Spanje 3 pc. 33¾; id. 1 pc. 18.

FRANKFORT, 7 Febr. Met. 5 pc. 68⅝, 3 pc. Spanje binnenl. 36⅛; id. 1 pc. 18⅞; Wissel op Londen 3/m. —; Parijs —; Amsterdam —.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BROUWERSHAVEN, 7 Febr. Het schip Vivid, kapt. R. Hodson, van Goole naar Rotterdam, is heden morgen op de Zeehondsplaat gestrand en zal met de lading weg zijn; het volk is gered.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 7 Febr. O. G. Bakker, de Stad Goor, Dundee — 8 Febr J. R. de Boer, Henrica, Soerabaija - T. W. Jaski, Susanna, Suriname - L. Schut, Coert Cornelius, Bordeaux.

HELVOET, 7 Febr. Js Barclaij, Mary Modtague, Batavia, laatst van Brouwershaven.

VLISSINGEN, 7 Febr. Andersen, Friedrich Ernst, Buenos Aijros. - H de Boo, Ortelius, Fernambuck - Meulenaere, Anversois, Havana. - A. Moat, J S. Harris, New-York.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

SURINAME, Anna, J. Hilbrands. 29 v. Suiker, L Heijack en Comp.: 30 v. dito, Wed. van Hasselt en Comp.: 22 v. dito, L. Bienfait en Zoon: 6 st. Hout, Kerkhoven en Coutinho, 163 v. Suiker, 21 b. Katoen, Order.

SOERABAIJA, Henrica, J. R. de Boer: 1400 b Koffij, 833 kann Suiker, 288 sch. Tin, 1030 b. indr., N. H. M.

PASSAROEANG, Jan Hendrik, A. de Jong: 3800 b Koffij, 1912 krj. Suiker, 572 sch. Tin, 2760 b. Bindrottingen, 1 partij Sapanhout, N. H. M.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Valparaiso, A. van der Meijde: 2600 b. Koffij 1125 kann. Suiker, 384 sch. Tin, 2180 b. Bindr., N. H. M — Hendrik, W. van der Hoeven: 1660 b. Koffij, 426 fard. Kaneel, 587 sch. Tin, 1005 b. Bindr., N. H. M.

Advertentiën.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.